

mere end $\frac{1}{4}$ af den Mængde Spiritus, som hidtil er bleven brugt, og at som Følge heraf vil Spiritusindustrien her i Landet blive ødelagt paa et Par enkelte større Fabriker nær, som endnu ville kunne holde Livet. Dette altsaa, at min tidligere Udtalelse eller mit Skjøn nu skulde have nogen større Tilforladelighed, end det Skjøn, ethvert fornuftigt Menneſte kan komme til, nedlægger jeg en bestemt Protest imod, men heraf følger, at jeg ikke har Grund til at værgе mig mod en Vebredelse for, at et Skjøn, jeg har udtalt for Nar tilbage, ikke stemmer med et Skjøn, jeg udtaler nu.

Ordføreren (Mægen): Jeg vilde blot ſige et Par Ord om Udvalgets Flertals Stilling til Endringsforſlaget Nr. 42. Jeg har ikke udtalt mig derom, men anser mig dog for forpligtet til at ſige, at naar vi ikke have kunnet slutte os dertil, men anbefale at ſtemme derimod, ſaa er det, fordi Thinget tidligere har udtalt i en Dagsorden, at en Vedtagelse af et Lovforſlag, hvorved dette kommer til ſom endelig vedtaget Forſlag at ſvæve i Luften, idet det forſt ſkulde træde i Kraft i en ubestemt Fremtid, vilde det ikke gaa ind paa. Derfor gif Dagsordenen ud paa, at vi ikke vilde vedtage en Toldlov, før vi havde faaet et Supplement i en Brændevinslov. Det var den formelle Sammentobbling af to Love, ſom Thinget udtalte ſig imod.

Dam: Den ærede Miniſter kom med to Udtalelſer, ſom jeg ſkal fremdrage igjen. Den ene var den, at man kunde lade være at drikke, naar man ikke havde Naad dertil. Ja, ganſte rigtigt. Den ærede Miniſter og jeg kunne ogſaa lade være at kjøbe os en Vinterſrakke, ſaa ſlippe vi for vore Skæderregninger, men naar Vinteren kommer, og det bliver vidende koldt, kunne vi ikke være tjente dermed, og jeg antager derfor, at ſelv om det kniber haardt for os med Skillingen, ville vi dog kjøbe os Vinterſrakker. Vi ere begge kjendte med et Forhold, ſom jeg vil tillade mig at fremdrage: Herregaardsforholdet her i Landet. Vi kjende begge, hvorledes Arbeiderne i Almindelighed ere ſtillede paa Herregaardene, navnlig Affør-arbeiderne. Jeg ſtal blot nævne et Exempel. Arbeideren gaar i Skoven om Vinteren tidlig om Morgenen og kommer ſent hjem om Aftenen. Han tager ſin tørre Mad, ſom man kalder det, med ſig, og om den Mand nu drikker ſig en Snaps til ſin Mad, kan man ſikkert ikke ſortænke ham deri, ſelv om han gjør det ved hvert Maaltid; thi efter min Mening trænger han haardt til at holde

Varmen vedlige, ſaalænge han er i Skulden. Men for ham vil det blive en ganſte betydelig Afgift. Det bliver en Snæs Kroner om Naret, og det er ikke ſaa lidt for en ſaadan Mand. Paa ſamme Maade er han ſtillet om Sommeren. Naar han ſaa gaar, hen og ſpiſer ſin Mad, er han dygtig varm og ſvedt, og til at holde Varmen inde i den Tid, han hviler ſig, er Snapsen et ganſte fortrinligt Middel. Jeg har ſelv Erfaring derfor fra den Tid, jeg var henviſt til haardt leaemligt Arbeide. Jeg ſiger ikke, at den Varne, Snapsen frembringer, er ſynderlig vedvarende; men den virker meget betydelig til at afværge mangen Forkøleſſeshgdom, og det tror jeg er af ganſte væſentlig Betydning. Altsaa den Mand — det ſlaar jeg faſt — kan lige ſaa lidt undvære ſin Snaps, ſom den ærede Miniſter og jeg kunne undvære vore Vinterſrakker.

Den næſte Bemærkning, jeg ſkal tillade mig at fremdrage, er, at den ærede Miniſter erklærede, at Ingen er i Stand til at beregne, hvilken Virkning Vedtagelſen af denne Skattelov egentlig vil faae for Statskaſſen, hvilken Nedgang den vil fremkalde. Jeg er enig med den ærede Miniſter — og jeg har fremhævet det tidligere — deri, at man kun tilnærmelſesviſ kan beregne det, men dermed indrømmer jeg ikke, at den ærede Miniſter har været heldig i ſit Skjøn, thi der er overordentlig ſtort Spring mellem de to Skjøn, ſom den ærede Miniſter har fremsat i Forſjor og i Nar. Som jeg netop fremhævede før, Mindretallet er ikke ſikker paa, at vor Beregning ikke kan være noget forkert, og vi have en Føleſſe af, at vor Beregning fremviſer en for ſtor Nedgang. — Med Henſyn til, at vi have bibeholdt de 2,700,000 Kr., maa jeg trods den ærede Miniſters Paaſtand hævde, at det er et imødekommende Forhandlingsgrundlag, og jeg er bange for, at der overhovedet ellers vanſkelig ſaaſ noget ſaa imødekommende Forſlag, ſom jeg tror, at dette maa ſiges at være. — Til det ærede Medlem foran mig (Stthr) ſtal jeg ſige, at ſaavidt mig beſkjendt, har jeg ikke omtalt, at Høire er kommet med diſſe Skattelove, for at ſlippe for at betale Skatter. Altsaa var det en overflødig Bemærkning af det ærede Medlem. Det ærede Medlem, og jeg kan tage den ærede Ordfører med, ſvævede i en Bildfarelſe. Det ærede Medlem foran mig fremhævede, at Kommunerne ſkulde bruge Pengene til Skolebygninger og Vignende, og den ærede Ordfører fremhævede, at Mindretallet er ikke en gang fornoiet, hvis det Dobbelt anvendes i ſociale Diemed. Nei, det er ganſte rigtigt, men de Herrer maa erindre, at der er en